

ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ.

—ο—

Καταγωρίζοντες όλόκληρον ἐνταῦθα τὴν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι μέσης ἐκπαιδεύσεως ἀξίαν λόγου ἔκθετιν τοῦ ἑπτὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημ. παιδείας ὑπουργείου, εὐελπιστοῦμεν ὅτι ταχέως ὁ φιλότυμος ὑπουργὸς θέλει μεταβῆναι καὶ εἰς τὰ πράγματα, καὶ ἐπιφέρει εἰς τὴν διδασκαλίαν τὰς βελτιώσεις ἐκείνας δισας πρὸ πολλοῦ ἀπέδειξεν ἀναγκαῖας ἡ πεῖρα, καὶ περὶ ὧν πολλάκις ὠμήλησε καὶ ἡ Ηανδώρα, ιδίως δὲ κατὰ τὸ λῆγον τοῦτο ἔτος. "Ἄλλως ἡ Ήας λόγος, ἀν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν, η κατὰ τὸν ἡμέτερον Δημοσθένεγον. (Οἶλυθ. Β').

—ο—

Περιληπτικὴ ἔθεσις τῆς ἐν Ἑλλάδι Μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι τοῦ 1833, μετὰ στατιστικῶν σημειώσεων πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Megalieiotate!

(Εἰσαγωγὴ) Τὴν σπουδαιότητα τῶν καθηκόντων, ἀπέρ πρόσκεινται τῇ θέσει εἰς τὴν ἡ εὐμένεια καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Γ. Μ. μ' ἐκάλεσεν αὗται, καταμετρήσας, κύριον προειλόγην σκοπὸν, ἵνα διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔνιωφελῶν τῆς Γ. Μ. βουλευμάτων φανεῖται ταῦτη: καὶ χρήσιμος τῇ πατρίδι: Ἐπιστήτας κατὰ ταῦτα τὸν γοῦν εἰς τὸν κλάδον τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως προύθεμην σκοπὸν, ἵνα διὰ τοῦ κύρους τῆς Γ. Μ. ἐπενέγκω εἰς αὐτὴν τὰς βελτιώσεις ὧν δεῖται, καὶ θεραπεύσω ὅτα τυγχόνη πλημμελῆ κατὰ τε τὸν τύπον καὶ τὴν οὐσίαν εἰς αὐτὸν διάκεινται, κατατήσω δ' οὕτω τὴν δημοσίαν ἐκπαιδευσιν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις παρούσης ἐπιγῆς, καθόσον τοιλάγιστον ἐπιτρέπουσι τοῦτο τὰ μεσα, ἀπερικεκτήμενα. Ἶνα δὲ ἐκ τελείνες δισανείν τε διαγγώσεως τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων περιέλθω πρὸς τὸ σκοπούμενον, ὑπὸ τῆς πείρας τοῦ παρεληλυθότος διατριβόμενος ἢ καλὸν (γάρ) τὸ δύνασθαι τοῖς τῶν ἀλλων ἀγνοηταῖς πρὸς διόρθωσιν γρῆσθαι παραδειγματι (νιόδ. ιστορ. Βιβλιοθ.) η ἐγένετο χρεία ἐπ' ἄλλοις ἵν' ἀναδράμω εἰς αὐτὰς τὰς ἀρχας τῆς ιστορίας τῆς ἀπὸ τοῦ 1829 δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, καὶ διέλθω πάτας τὰς ἐκτοτε μέχρι τοῦ νῦν φάστις αὐτῆς; Συλλέξας πρὸς ταῦτα ὅτας τὰ ἐνυπάρχοντα μέτα, ἡ εὐκαιρία καὶ ὁ βραχὺς τῆς παρούσης λειτουργίας μου χρόνος μοι παρέσχου πληροφορίας, συνετεῖχα τὴν ὑποβαλλομένην τῇ Γ. Μ. ιστορικὴν ταύτην ἐκθετιν τῆς πορείας τῆς δημοσίας ἐν Ἑλλάδι ἐκπαι-

δεύσεως, ἀπὸ τοῦ 1829, ὡς εἴρηται, μέχρι τέλους τοῦ 1855 ἔτους. Ἐκ ταύτης θέλει ἐπ' ἄλλοις κατιστεῖν ἡ μεγάλη ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς διανοίας διὰ τῆς προσδόου τῶν γραμμάτων ὑπὸ τὰ σκηνήτρα τῆς Γ. Μ. θεμένης ἐν τοῖς κυριωτάτοις λύτραις μετέψαται, καὶ τῆς διὰ πάσης θυσίας προαγωγῆς τῶν φύτων ἐν τῇ ἀργαίᾳ αὐτῶν φρεσίᾳ. « Ἀνδρὶ σοφῷ, βαπτίζειν προλαβάντι δήμου νεωστὶ συνεπή σταυρένιον καὶ μηδὲν ἀντιτείνοντος, περὶ τί πρῶτα τὸν ἦν σπουδαστι προσῆκον ἡ παιδῶν ἐκτροφὴν, ο καὶ ιέων ἀτακτινῶν, ὅπως μὴ διάφοροι, μηδὲ ταρπονούσις γένοντο τοῖς ήδεσιν, ἀλλ' εἰς τι κοινὸν ἡ ἀρετῆς ἔγνος εύθυνες ἐξ ἀρχῆς πλαττόμενοι καὶ η τυπούμενοι συμβαίνοντες ἀλλήλοις. (Ιλλουτ. ἐν τῷ Συγκρ. Λιν. καὶ Νομ.) »

« Ἐν τῇ προκειμένῃ ἐκθέσει, Μεγαλειότατε, μένει τριετὲς διαλειμμα (ἀπὸ τοῦ 1831—1833) ἀνεξερεύητον συεδόν, διότι δὲν ἡ δυνήτην, τὸ νῦν εἶναι, ἐνεκά ἐλλειψεως ἀποχρωσῶν πληροφοριῶν, νὰ συναπαρτίσω τοῦ διετοτήματος τούτου τακτικὴν ἐποψίν. Οὐδεμία ἐγένετο ἄλλη τοῦδε ἐπίσημος ιστορικὴ ἐκθέσις, καθ' ὃτον ἐψώ γινόταν, τὰ γράμματα ἀφορῶσα, ἵνα ἐκ ταύτης διηγηθῆ πρὸς συλλογὴν καὶ ἐπακριβεστιν τῶν ἀναγκαιῶν εἰς ταῦτα στοιχείων. Κληπίζω δύναται, Μεγαλειότατε, ὅτι διὰ χρόνου θέλω δυνήτην καὶ τοῦτο νὰ κατορθώσω δι' ἐνδελεγοῦς ἐπιμελείας περὶ τὴν ἀνέρεσιν καὶ διάταξιν τῶν ἐρετῶν μοι βροῦματων! »

Γνοὺς δὲ νὰ διελάσω, χάριν εὐχρινείς, κατὰ μέρος τὰ περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν τριῶν βαθμῶν τῆς παρ' ἡμῖν δημοσίας ἐκπαιδεύσεως (κατωτέρχες, μέσης, καὶ ἀνωτάτης), ἀργομαὶ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκθέσει ἀπὸ τῆς ιστορικῆς ἐποψίας τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἥτις διαπλάττουσα τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς νεολαίας. Βραδύτερον περιερχομένη: εἰς ἀμεσῶν συνάψειν πρὸς τὴν κοινωνίαν, ἥτοι διαπιστεύοντος τὴν διοίκησιν καὶ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν, ἥ εἰς ιδιωτικὰ ἐπαγγελματα τρεπομένης, διερχεῖται πολλῆς σπουδαιότητος μοῖραν ἔχουσα, καὶ τελείαν διὰ τοῦτο τὴν ἐπιμέλειαν τῶν διενθύνοντων τὰ κατ' αὐτὴν ἀπαιτοῦσα. Θέλω δὲ διέλθει συνοπτικώτερον μὲν τὸ ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι τέλους τοῦ 1849 χρονικὸν διάστημα, ἀτε μὴ ὑπαρχουσῶν διὰ ταῦτα τὰ ἐπη ἀποχρωσῶν ἐπισημαντινῶν γενικῶν ἐθέσεων, οὐδὲ δημοσίων γραμμάτων τὰ καθ' ἑκαστα αὐτῶν ἐν λεπτομερεσιφ ἀφορῶντων. ἐκτενέστερον δὲ ὑπωρεύην καὶ λεπτομερεστερον τὰ ἑξῆς ἔτη 1850—1855. Τὸ ἔπον τοῦτο διήρεσκ, Μεγαλειότατε, εἰς τέσσαρας πεντάδους, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκάστης καταστάσεως τῆς παιδείας ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς διαργανώσεως τῶν παιδευτηρίων, ἐξ οὗ πρωτέρχεται καὶ ἡ ἀνισότης τῆς διαρκείας τῶν εἰρημένων περιόδων.

I.

(Μιση ἐκπαιδεύσεις) « Η μέση ἐκπαιδεύσεις, Μεγαλειότατε, διαδικαστεῖται εἰς δύο πεντάδους, ὃν ἡ γὰρ περιλαμβάνει τὴν ἐν τοῖς Ἑλ-

ληνικοῖς σχολείοις γενομένην διδασκαλίαν, ἡ δὲ τὴν ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀρχομένην ἔνθε τὸ πρώτη καταλήγει.

Ἡ περίοδος τῆς σχολείων διδασκαλίας ἐστὶ τριετής· διὰ τῆς διδασκαλίας ταύτης οἱ παιδεῖς κτίσσονται τὰς μᾶλλον ἀναγκαῖας εἰς τὸν κοινωνικὸν καὶ πρακτικὸν βίον γνῶσεις, ἃς δύνανται νὰ ἐπεκτείνωσιν οἱ βουλόμενοι καὶ δυνάμενοι, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων εἰς τὰ γυμνάσια, δι' ἣ μάλιστα παρασκευάζονται κυρίως οἱ μαθηταὶ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις.

Ἡ περίοδος τῶν Γυμνασιακῶν μαθημάτων ἐστὶ τετραετής. Οἱ εἰς ταῦτα διδαγχέντες ἐξέρχονται κεκτημένοι ἐγκυκλίου παιδεῖαν, καθιστῶσαν αὐτοὺς ἴκανοὺς εἰς ἀκρόασιν καὶ μάθησιν ἐπιστημῶν ἐν τῷ ἐπωνύμῳ τῆς Γ. Μ. Πανεπιστημίῳ ἡ ἐν ἄλλοις τῆς οφεῆς Εὐρώπης ἡ, ἢν τοις ἔνεκα τῇ ἑλλειψεις τῶν μέσων, ἡ ἄλλων περιστάσεων δὲν προσθίσιν εἰς ἐκμάθησιν ἐπιστημῶν, τρεπόμενοι εἰς διάφορα χρήσιμα ἐπαγγέλματα, εἰτίν ἵκανοὶ νὰ ματέργωνται ταῦτα ἐπιτυχῶς, ἢν εἰς τὴν ἐπαγγελίαν σύτῳ ἀρκῆ ἡ γνῶσις τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων καὶ δὲν ἀπαιτήται ἐπιστημονικὴ μάθησις.

II.

Μαθήματα). Τὰ ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις, ὅπως νῦν γε ἔχουσι, διδασκόμενα μάθηματα εἰσὶ τὰ ἔξι·

Στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης μετὰ τῆς γραμματικῆς, ἱερὰ ἱστορία, κατήγησις τῆς πίστεως, ἀργαὶ τῆς Γαλλικῆς καὶ τῆς Δατινικῆς, πρακτικὴ Ἀριθμητικὴ καὶ ἀρχαὶ τῆς Γεωμετρίας, Γεωγραφία πολιτικὴ, Γενικὴ ἱστορία ἐν συνόψει καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔκτενέστερον, καὶ Καλλιγραφία.

Τὰ δὲ ἐν τοῖς Γυμνασίοις εἰσὶ τὰ ἔξι·

Ἐλληνικὴ γλώσσα δι' ἐρμηνείας γραμματικῆς τε καὶ πραγματικῆς; Ἐλλήνων πεζογράφων καὶ ποιητῶν, Θεωρητικὴ Ἀριθμητικὴ, Γεωμετρία, Ἀλγεβρα, Στερεομετρία καὶ ἐπίπεδος τριγωνομετρία, Ηειραματικὴ φυσικὴ, Στοιχεῖα Φιλοσοφίας, Γεωγραφία μαθηματικὴ καὶ φυσικὴ, Ἰστορία μετὰ εἰσαγωγῆς γεωγραφικῆς τῶν καθ' ἔκαστα ἔθνων, Γαλλικὰ καὶ Δατινικὰ, καὶ ἐν τοῖς Ἀθήνησι γυμνασίοις Γερμανικὰ καὶ ἔτι Ἀγγλικὰ, ἀπερ εἰς γύρησαν πρό τινος καιροῦ καὶ εἰς τὰ Γυμνάσια τῆς Σύρου καὶ τῶν Πατρῶν.

III.

Προσωπικόν). Ἐκαστον τέλειον Ἑλληνικὸν Σχολεῖον (Σχολαρχεῖον) ἔχει ἔντο Σχολάρχην καὶ τρεῖς διδασκαλούς τῆς Ἑλληνικῆς καὶ λοιπῶν μαθημάτων, Α. Β. καὶ Γ. τάξεως. Εἰς τινὰ τῶν Σχολαρχείων ὑπάρχουσι καὶ διδασκαλοί τῶν ἱερῶν μαθημάτων καὶ τῆς Καλλιγραφίας.

Τὰ πλεῖστα τῶν Σχολείων τοῦ Βασιλείου ἔχουσιν ἄλλα μὲ τρεῖς, ἄλλα δὲ δύο καὶ ἄλλα ἕνα μόνον διδασκαλον κατὰ τὸν πληθυσμὸν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως ἐν ἣ ἴδρυνται.

Εἰς ἑκαστον τῶν ἐν Ἀθήναις Σχολείων, τοῦ πληθυσμοῦς ἔνεκα τῶν μαθητῶν καὶ τῆς ἐκ τούτου εὑρισκωρίας τῶν καταστημάτων, εἰσὶ διωρίσμένοι εἰς ἐπιστάτης καὶ εἰς ὑπηρέτης.

Τὰ δύο Σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἔχουσι καὶ ἀνὰ ἓντα βοηθὸν διδάσκοντα ἐν τμῆμα τῆς μικροτέρως τάξεως.

Ἐκαστον Γυμνάσιον συγκροτεῖται ἐξ ἑνὸς Γυμνασιάρχου, ἢντος Καθηγητῶν καὶ ἑνὸς διδασκάλου τῆς Ἰγνογραφίας. Εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις δύο Γυμνάσια ὑπάρχουσι ποινοὶ εἰς ὀμφότερα εἰς Καθηγητὴς τῆς Γεωμανικῆς καὶ ἔπειρος τῆς Ἀγγλικῆς δὲν ἔχουσι δὲ διδασκαλον Ἰγνογραφίας. Καὶ εἰς τὸ τῶν Πατρῶν καὶ τὸ τῆς Σύρου διωρίσθησαν πρό τινος γρόνου καὶ Καθηγηταὶ τῆς Ἀγγλικῆς, εἰς ἀνάσκαστον.

Δι' ὃν λόγον τὰ ἐν Ἀθήναις Ἑλληνικὰ Σχολεῖα ἔχουσι καὶ ἐπιστάτην καὶ ὑπηρέτην, διὰ τὸν αὐτὸν ἔχουσι τοιούτους καὶ τὰ ἐνταῦθα δύο Γυμνάσια. Τὰ λοιπὰ τοῦ Κράτους Γυμνάσια ἔχουσιν, ἵστως ἀτόπως, μόνον ὑπηρέτας.

IV.

Μισθοδοσία). Οἱ Γυμνασιάρχαι ληπ-

βάνουσι κατὰ μῆνα ἔ-		
κατος	δρ.	300
Οἱ Καθηγηταὶ ἀνὰ	"	250
Οἱ τῆς Γαλλικῆς Καθηγηταὶ . . .	"	200
Οἱ τῆς Ἀγγλικῆς, ὁ μὲν τῶν Ἀθηνῶν		
καὶ εἰς τὰ δύο γυμνάσια διδάσκων	"	250
'Ομοίως δὲ καὶ ὁ τῆς Γεωμανικῆς .	"	250
Οἱ δὲ τῆς Σύρου καὶ τῶν Πατρῶν. .	"	200
Οἱ Ἰγνογράφοι ἀνά	"	160
Οἱ ἐπιστάται	"	50
Οἱ ὑπηρέται	"	30
Οἱ Σχολάρχαι λαμβάνουσιν ἔκαστος		
κατὰ μῆνα ἀνὰ	"	200
Οἱ διδασκαλοί Γης. τάξεως . . .	"	160
Οἱ " " Βης. " . .	"	130
Οἱ " " Δης. " . .	"	100
Οἱ βοηθοὶ τῶν Σχολείων Ἀθηνῶν .	"	50
Οἱ διδασκαλοί τῶν ιερῶν μαθημάτων		
ἀνά	100	ἢ 130
Οἱ τῆς Καλλιγραφίας διδασκαλοί ἀνά 50		ἢ 100
Οἱ ἐπιστάται τῶν Σχολείων . . .	"	50
Οἱ ὑπηρέται	"	30

V.

Προσόντα). Πρὸ τοῦ Β. Δικτάγματος τῆς 31 Δεκεμβρίου 1836 διωρίζοντο εἰς τὰς δι-

δισπαλικάς και καθηγετικάς ἔδρας οἱ τέος ἀνεγνωρισμένοι ὡς παλαιοὶ διδάσκαλοι, και οἱ παρέγοντες δειγματα ἵκανότητος περὶ τὴν διδασκαλίαν. "Εκτοτε δὲ ἀπητήθη νὰ ἀποδεικνύωσιν οἱ μὲν Κυπρίντες νὰ διαρισθῶσι διδάσκαλοι, διτεῖδιδάγμησαν τελείως τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα και κέκτηποι πειραν εἰς τὴν διδασκαλίαν, διδάξαντες εἰς δημόσια Σχολεῖα, ή και ἴδιωτικὰ ὅμοιόμορφα τοῖς δημοσίοις, ή νὰ διδωσιν ἐξετάσεις ἐνόπιον ἐπιτροπῆς. Οἱ δὲ Καθηγηταὶ, διτεῖδιδάγμησαν εἰς Πανεπιστήμιον, και νὰ ὑποβάλλωνται ἐπειδεὶς εἰς θεωρητήν και πρακτικήν ἐξέτασιν. "Ἐπὶ τῶν προτάντων τούτων τε διδασκάλων τῶν Ἑλληνικῶν συγλείων και τῶν Καθηγητῶν τῶν γυμναστιῶν ἐπηγέρθη τροποποίησις διὰ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1850, διτεῖδιδάγμησαν πλειώ και βεβαιότερα ἔχεγγυα τῆς ἵκανότητος τῶν προκειμένων ν ἀναλαΐσσων τὴν διδασκαλίαν τῆς νεολαίας. "Ο μὲν θέλων, κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο, νὰ διορισθῇ διδάσκαλος Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἀπὸ τοῦ 1851 και ἔτης, ή νὰ λάθῃ τὴν ἄδειαν τοῦ ἴδιωτελῶς διδάσκειν, ὀφείλει ν ἀποδεῖξῃ διτεῖδιδάγμησαν τῶν μαθημάτων τῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ και τῷ ἐν αὐτῷ φροντιστηρίῳ και προσελκήσατο ἰδιαίτεραν τελειοποίησιν. "Ο δὲ Καθηγητὴς ὁφείλει νὰ παρουσιάζῃ εἰς τὸ Ἐπουργεῖον τούτου λάγιστον τελειοδιδάκτου δίπλωμα.

"Ἐπειδὴ δὲ τὸ Διάταγμα τοῦτο ἐξακούεται τῶν διαληρειστῶν ὑποχρεώσεων τοὺς τέος ἀνεγνωρισμένους παρὰ τῆς Κυβερνήσεως Καθηγητὰς και Ἑλληνοδιδασκάλους, τὸ ὑπουργεῖον, ὅπακις ὑπάρχει ἀνάγκη και πληροφορεῖται διτεῖδιδάσκαλός τις ἐκ τῶν ἐνεργείᾳς ἐκτήσατο διάτε τῆς διδασκαλίας και τῆς μελέτης τὴν ἀπαιτουμένην ἵκανότητα, προάγει αὐτὸν εἰς θέσιν Καθηγητοῦ διὰ Β. Διατάγματος, προσφεγγον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 ὄργανικοῦ Διατάγματος, διότι ἄλλως ηθελον μένει, ἐλλείψει Καθηγητῶν, τὰ πλεῖστα τῶν Γυμναστῶν ἀτελῆ. Εἰς τὰ περὶ τούτου ἐπέστησα ἡδη σπουδαίως τὴν προσοχὴν μνοῦ, Μεγαλειώτατε, ὅπως δυνηθείμεν, ἐμψυχοῦντες ἐκ παντὸς τρόπου τὴν μόρφωσιν Καθηγητῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα Πανεπιστημίῳ και τοῖς τῆς σοφῆς Εὐρώπης, νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐτὴν ρότερον τὰ περὶ τούτων ὥρισμένα ἐν τῷ Διατάγματι τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1850, ἐκκαθαρίσωμεν δὲ και τὰ ὑπάρχοντα διδακτήρια Καθηγητῶν τινισιν, ἐαν δὲν δυνηθῶσιν ἐν καιρῷ ν ἀποδεῖξισιν αὗτοις ἀρμοδίως διτεῖδιδάγμησαν τὸν χρόνον και τῆς μελέτης τὰ εἰρημένα προσόντα.

VI.

Περίοδος Α'. (1829 μέχρι τέλους τοῦ 1830). Οἱ πλεῖστοι τῶν καταθέταντων

τὰ ὑπὲρ πίστεως και πατριδίος τοῦ 1830), τὰ ὑπλα και τῶν ἐκφυγόντων τὴν αἰχμαλωσίαν και τὴν σφαγὴν φιλομαθίδων Ἑλληνοπατίδων ἀπεξεδύσησαν, εἰς τὸν κατὰ τῆς ἀ-

μαθείας ἀγῶνα. Προτέρυντον δὲ εἰς τὰ τότε ἐνταγμούς ὑπὸ τῆς οὐδέποτε ἐκλεψάστης "Ἑλληνικῆς φιλομαθείας διατηρούμενα" Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, μάλιστα δὲ εἰς τὸ Ἀιγαίην διαπάνη τῆς κοινότητος αὐτῆς, ὑπετάμενον και ὑπὲρ τοῦ νῦν ἐν Ναυπλίῳ ἐπαξιώς γυμνασιαρχοῦντος διευθυνόμενον Συσταθέντος δὲ κατὰ πρώτου τότε (1829) ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Κυβερνήτου I. Καποδιστρίου τοῦ Κεντρικοῦ λεγομένου Σχολείου, κατὰ τύπον Γυμνασίου διοργανισθέντος, συνέρχεμσαν εἰς αὐτὸν πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος ὑπὲρ τοὺς 500 παιδείσ τε διψάντας νέους, ὃν οἱ πλεῖστοι μετέτριχον πολλῶν προπηγουμένων μαχῶν ἐν τοῖς τοῦ "Ἀρεως πεδίοις.

"Ἐνιοτε τῶν νῦν διδασκάλων, καθηγητῶν και τῶν ἐν τοῖς πράγμασι διατελούντων και εἰς ἄλλα ἴδιωτικὰ ἔργα εὐδοκίμως ἐπιδιδόντων είσι καρποὶ τοῦ Κεντρικοῦ τούτου Σχολείου, διευθυνούμενου ὑπὸ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας πρότερου καιροῦ δὲ ἀρμοδίου ἐπισταθέντος, ὑπὲρ τῶν γρηγοριώτων ἀγωνισαμένου μακαρίτου Γενναδίου. Συγγρόνως δὲ, ή μερὸν μετὰ ταῦτα, συνεκροτήθησαν και ἄλλα κατὰ τὰς ἐλευθερίας τότε τῆς Ἑλλάδος πόλεις Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ἐν μὲν ταῖς ἐν Πελοποννήσῳ 18, εἰς ἂνέροιστων, κατὰ τὴν τοῦ τότε Γραμματέως τῆς παιδείας ἐλθεσιν, μαθηταὶ 694, ἐν δὲ ταῖς Ἑλληνικαῖς νήσοις 31, περιλαμβάνοντα μαθητὰς 1712.

Νέχν λαβούστης κατὰ τὸ ἐπιὸν 1830 ἔτος ἐντασιν τῆς Ἑλληνικῆς φιλομαθείας, και τῶν μέσων τῆς Κυβερνήσεως ὑπωτοῦν βελτιωθέντων, ὁ ἀριθμὸς τῶν Σχολείων και τῶν μαθητῶν ἀγαλάγως ηὔξησε κατὰ τὴν ἔτης ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ τότε Γραμματέως τῆς Παιδείας ἐξαγορένην οημείωσιν.

Ἐν Πελοποννήσῳ	Ἑλληνικὰ Σχολεῖα	19	μαθ.	765
Ἐν ταῖς Νήσοις		18	μ	1073
Ἐν τῇ Δυτικῇ Ἑλλάδι		1	η	40
Ἐν τῇ Ἀνατ. Ἑλλάδι		1	η	40
Ἐν ἄλλοις καταστήμασι				
τῆς Κυβερνήσεως				160
				Τὸ ὅλον . . . 2528.

Παρεκτὸς δὲ τῶν δημοσίων διδασκούμενων ἐδιδάσκοντο και εἰς ἴδιωτικὰ Σχολεῖα ἀλληλοδιδασκαλία τε και Ἑλληνικὰ ἢ κατ' εἰκόνα περὶ τοὺς 2,000 μαθητὰς μόνον κατὰ τὴν Πελοπόννησον.

"Ἄπο τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τούτου μέγρι τῆς Γ. Μ. δὲν γνωρίζεται ἡ στατιστικὴ τῶν Σχολείων κατ' ἀκριβεῖαν, ἀτε, ὡς εἰσηταὶ, μὴ ὑπαργούσιων, ἐφ' ὅσον ἡ θυντήην γὰρ πληρωφορηθεῖ, δημοσίων ἐκθέσεων περὶ αὐτῶν.

VII.

Περίοδος Β'. (1833). Μετὰ τὴν εὐτυχῆ ἔλευσιν τέλους τοῦ 1835), σεν τῆς Χ. Μ. τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς φιλομαθείας, τυχόν τῆς διαπύρου

Βασιλεικῆς Ὅμιλην προστασίας, ἀνεπτύχθη ζωντάστα-
τον, καὶ τὰ κατὰ τὰ ἐκπαιδευτήρια, διὰ τῆς Ὅμι-
λης προνοίας καὶ ἀκινεύσεως, διετάχθησαν ἐπὶ τὸ
βασιλικόν, συγόντα τακτικώτερας διοργανώσεις,
κατὰ τὰ ἐν τῇ σοφῇ Βοράπτῃ περὶ τούτων κείμενα
νυμοθετήματα. Καὶ δὴ ἡ Γ. Μεγαλειότης, γνοῦσα
καὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο ἀπόφθεγμα δὲι αὐτῇ πο-
λιτείας ἀπαστης νέων τροφὰν διὰ πατρικῆς ὄντως
προνοίας διέταξε τῇ 23 τοῦ Νοεμβρίου 1833 τὴν
ἐν Ναυπλίῳ σύστασιν Γυμνασίου καὶ Ἑλληνικοῦ
σχολείου, καὶ τὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατα-
βολὴν τῶν μηνιαίων μισθῶν τῶν ἐν αὐτοῖς δικασ-
κόντων μέγρε τῆς συστάσεως τοῦ Ἑκκλησιαστικοῦ
ταμείου, εἴ τοι ἔμελλον εἶπες νὰ πληρώνωνται οὗτοι.
Τὰ καταστήματα ταῦτα ἀπέρερον ἑτησίως καρποὺς
ἀξίους τῶν προσδοκιῶν τῆς Γ. Μ. καὶ τοῦ ζήλου
τῶν τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν λαζόντων.

Αὐξηθέντων προϊόντος τοῦ χρόνου τῶν μαθητῶν,
ηὔδόκησεν ἡ Γ. Μ. νὰ διατάξῃ κατὰ τὴν 19 Αὐ-
γούστου 1835 τὴν σύστασιν καὶ ἑτέρου Γυμνασίου
ἐν Μεσολογγίῳ, ὅπερ ὅμιλος δὲν κατηρτίσθη καὶ τὴν
1 Σεπτεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, Ἑλληνικοῦ Σχο-
λείου στοιχειώδους ἐν Δημήτριαν, ἐνθα ἀπελείχθη
ἀνάγκη τοιούτου. "Ἐνεκα δὲ τῶν ἐκ τῶν πανταχοῦ
συσταθέντων δημοσιειῶν σχολείων ἀπολυομένων μα-
θητῶν καὶ τελειοτέρας παιδεύστεως ἐφιεμένων, ἡ Γ.
Μ. διέταξε κατὰ τὴν 25 Αύγουστου 1835 τὴν
καθίδρυσιν δύο εἴτε Γυμνασίων μετὰ παρηγορημένων
αὐτοῖς Ἑλλην. Σχολείων, ἐνδεικνύεις καὶ
ἑτέρους ἐν Ἑρμουπόλει: τῆς Σύρου, ἐνεκα τοῦ πλη-
θυμητοῦ τῶν δύο τούτων πόλεων καὶ τῆς ἐνταῦθα
πληθύος τῶν μαθητιώντων. Σημειωτέον, δὲ τὸ ἐν
Ἀθήναις Γυμνασίου κατηρτίσθη διὰ τοῦ πρεσβυτηριοῦ
τῶν τε διδασκάλων καὶ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐν Αἰ-
γανῇ Κεντρικοῦ Σχολείου Συγγρόνας δὲ ἐν τῷ αὐτῷ
διατάγματι εὑρεστήθη ἡ Γ. Μ. νὰ διατάξῃ τὴν
σύστασιν καὶ δέκα Ἑλληνικῶν Σχολείων, ἵνα ἐίρηται
προσδιωρίσθηται ἡ Τρίπολις, ἡ Σπάρτη, αἱ Καλά-
ματ, αἱ Πάτραι, τὸ Μεσολόγγιον, ἡ Ἀμφιστα, ἡ
Λαρίσι, ἡ Χαλκίς, ἡ Ἰδρα καὶ ἡ Ιήνης, μιτθοδο-
τουμένων πρὸς ὅραν τῶν διδασκάλων τῶν μὲν ἐνέα
πρώτων ὑπὸ τοῦ τότε ὑφεσταμένου Ἑκκλησιαστικοῦ
Ταμείου, τοῦ δὲ ἐν Τήνῳ ὑπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ Ἱεροῦ
ναοῦ τῆς Εὐαγγελιστρίας. Τὰ διδακτήματα δὲ ὡρι-
σθη νὰ χορηγήσωσιν αἱ κοινότητες ἐν αἷς ἴδρυθσαν
τὰ εἰρημένα σχολεῖα διετάχθη ἐπὶ συγγρόνως καὶ
ἡ σύστασις στοιχειώδους Ἑλλην. Σχολείου ἐν Σι-
ρφῷ ὑπὸ τῆς κοινότητος αὐτῆς διατηρούμενου. Πα-
ρεκτὸς δὲ τῶν ἀνωτέρων ὑπεδείχθη ἀνάγκη Σχολείων
Ἑλληνικῶν καὶ ἐν Ἀνδρῷ, Νάξῳ, Θήρᾳ, Σκύρῳ,
Υπάτῃ, Ηρεστῷ καὶ Πύργῳ. Ἡ Γ. Μ. πρόθυμος ἦ-
εις τὸ νὰ τείνῃ χεῖρα ἀριστὸν ὅπου πραγματικὴ ἀ-
νάγκη ὑποραινεται, ηὔδόκησε νὰ διατάξῃ κατὰ τὴν
13 Αύγουστου 1835 τὴν σύστασιν τοιούτων ἐν τοῖς
μηνηστεῖται τόποις: ὥρισθη δὲ νὰ ἔχῃ ἐκαστον τοῦ
των ἀνὰ μίαν τάξιν, τὴν κατωτάτην, διότι δὲν ἔ-
σαν ἔτει ἐν αὐτοῖς παρεπεμψαμένοις μαθηταὶ δι' ἀ-
γωτέρως τάξεις. Τὰ καθίδρυματα ταῦτα, ὅπερ ἦ-
σαν

λουμουσία τῆς Γ. Μ. ἐγκατέστησε, γεγόνασιν οἰονελ-
φυτώρια, ὃν ἔμελλον ὀψιαίτερον νὰ καταρτισθῶσ-
τελειώτερα ἐκπαιδευτήρια καὶ διαδοθῆ ὅντως ἀνω-
τέρα παιδεῖας εἰς τὸ ἔθνος, ὅπερ δὲ αὐτῆς μόνης καὶ
πάλαις ἀνεδείχθη ἐν τῷ κόσμῳ, αὐτὸν βαθμηδὸν ἔξ-
ημερῶσαν, καὶ τύλεσσες κατέλιπε μηημόσυνον, ὅπου
τῆς γῆς μετηνέγη ἐξ αὐτοῦ καὶ δι' αὐτοῦ ἡ ἀρ-
δεύουσα πρὸς ἀγλαὰν καρποφορίαν τὴν ἀνθρωπίνην
διάνοιαν σοφία.

VIII.

Πρόσθις Γ'. Εἰς παραπλευὴν τῆς ἐπὶ τὰ
(1836 μέχρι τό- πρότσια παρείμας τῶν γραμμάτων,
λοις τοῦ 1849). ταῖς γνώμαις τῆς συσταθείσης
τότε πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς χρησιμένης ἡ Γ. Μ. ἐξ-
έδωκε τὸ κανονιζόν τὰ κατὰ τὸ Κράτος Ἑλληνικὰ
Σχολεῖα καὶ Γυμνάσια δργανικὸν Β. Διάταγμα, τῇ
31 Δεκεμβρίου 1836, ὅπερ ἔκποτε διατελεῖ ἐν Ι-
στήτῃ, τροπολογηθὲν μέν τοι ἐν μέρει διὰ τοῦ ἀπὸ
18 Ὁκτωβρίου 1850 Β. Διάταγματος, ὅριζοντος
τὰ προσόντα ἀπειπεῖται νὰ ἔγωσιν ἀπὸ τοῦ
1851 οἱ ζητοῦντες νὰ διορισθῶσιν ἐλληνοδιδάσκα-
λοι καὶ καθηγηταί, ὡς ἐποιησάμην ἡγῆ ἐν τῷ οἰκείῳ
τόπῳ περὶ τούτου λόγον. "Ἐπερον δὲ Β. διάταγμα
τῆς 25 Οκτωβρίου 1850 ὡστε αἱ μεταβέ-
τεις τῶν ἐλληνοδιδασκάλων νὰ γίνωνται διὰ δια-
τάγματος τῆς Γ. Μ. καὶ οὐχὶ διὰ διάταγῆς τοῦ
Υπουργοῦ, ὡς ἡν ὡρισμένον πρότερον διὰ τοῦ δια-
τάγματος τῆς 25 Απριλίου 1844.

Κατὰ τὸ ἀνωτέρω δργανικὸν διάταγμα, ὅριζον-
ται Λ'. Τὸ εἶδη τῶν διδακτικῶν καταστημάτων. Β'.
Τὰ περὶ Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ τοῦ σκοποῦ αὐ-
τῶν. Γ'. Περὶ τῆς διδασκαλίας ἐν τοῖς Ἑλλ. Σχο-
λείοις καὶ περὶ τῶν ὥρῶν τῶν καθ' ἐκαστα μαθη-
μάτων. Δ'. Η διαιρεσίς τοῦ σχολικοῦ ἔτους καὶ τὰ
περὶ παραδοχῆς, προσθίσασμοῦ, ἐλέγχου τῆς προόδου
καὶ ἔξετάσεων τῶν μαθητῶν. Ε'. Τὰ περὶ διδασ-
καλίαν τῶν Ἑλλ. Σχολείων. ΖΤ'. Περὶ ἐφοριῶν καὶ
τοπικῆς πειθαρχίας τῶν Ἑλλ. Σχολείων. Ζ'. Τὰ περὶ
ἐπιτέλεψεων τῶν Σχολείων. Η'. Περὶ Ευμνασίων καὶ
τοῦ σκοποῦ αὐτῶν. Δ'. Περὶ τῆς ἐν αὐτοῖς διδα-
σκαλίας, καὶ περὶ τῶν ὥρῶν τῶν καθ' ἐκαστα μα-
θημάτων. Ζ'. Περὶ διαιρέσεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους,
παραδοχῆς, ἔξετάσεων, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ
βραβείων τῶν μαθητῶν. ΙΑ'. Τὰ περὶ καθηγητῶν.
ΙΒ'. Περὶ εύταξίας ἡ πειθαρχίας. ΙΓ'. Περὶ ἐπισκέ-
ψεων τῶν Γυμνασίων. ΙΔ'. Τὰ περὶ ἰδιωτικῶν δι-
δακτικῶν καταστημάτων. καὶ ΙΕ'. Ιδιαίτεραι περὶ
τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων καὶ Γυμνασίων καὶ τῶν
ἐν αὐτοῖς διδασκόντων διατάξεις, καὶ τέλος τὰ περὶ
διδακτικῶν βιβλίων.

Κατὰ τὴν τρίτην ταύτην περίοδον συνεστάθησαν
τὸ ἐν Πάτραις Γυμνάσιον, καὶ διάφορα Ἑλληνικά
Σχολεῖα πλήρη, δηλαδὴ ἔχοντα Σχολάρχην καὶ τρεῖς
διδασκάλους Α'. Β'. καὶ Γ'. τάξεως, ἢτοι Σχολαρ-
χεῖα, ἐν ἔχειναι ταῖς πρατειμούσαις τῶν Νομῶν ἐν
αἷς δὲν ὑπῆρχον πρότερον, ἢ ὑπῆρχον ἀτελῆ διατίως

καὶ ἐν ἄλλαις τισὶ πόλεσιν, δόπου ἢ τε κεντρικὴ θέσις καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων ἀπῆται τοῦτο. Ἐν εκαβδρύησαν ἔτι καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας πόλεις Ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ μὲν ἔχοντα τρεῖς διαφόρων τάξεων διδασκάλους, τὰ δὲ δύο, τὰ δὲ ἕνα μόνον. Πᾶσαι δὲ αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς συντήρησιν αὐτῶν δαπάναις κατεβάλλοντο παρὰ τοῦ δημοσίου Ταγμένου, εἰς ὃ συνεχωνεύῃ καὶ τὸ πρότερον χωρὶς ὑφεστάμενον ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον. Πόλεις τινὲς, οἷσν ὁ Πειραιεὺς καὶ λ. ἐπιβαθμοῦσαι νὰ καταστήσωσιν, ἥτοι ἐξ εὐγενοῦς φιλοτεμίας, ἢ ἐξ ἀνάγκης τελειότερα τὰ ἐν αὐταῖς σχολεῖα, προσέθηκαν ἴδιαις δαπάναις καὶ ἐτέρους διδασκάλους διορίζομένους ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ καὶ ἔκαστα τῶν προειρημένων Γυμνασίων καὶ τῶν Ἑλλ. Σχολείων δὲν ἡ διανήθην νὰ ἐξακριβώσω, διότι, πρόσκτος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Γυμνασίων καὶ Σχολείων τούτων, τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων, (οἵτινες κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος τῆς παρούσης περιόδου 1849 συνεπισυντο εἰς 28 καθηγητὰς, 5 διδασκάλους Ἰχνογραφίας καὶ 120 Ἑλληνοδιδασκάλους), τῶν ἐν τοῖς τῶν διαφόρων ἐνταυτῶν προῦπω λογισμοῖς σετημειωμένων ποσῶν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ τῶν διδασκόντων καὶ τὴν δαπάνην τῶν καθηγέρων ἀναγκῶν τῶν κατατημάτων, ὡς καὶ τινῶν σημειώσεων ἐν τινὶ ἐκβέσει τοῦ ὑπουργείου ὑπὸ ἀριθμ. 8808 τῆς 18 Ιουλίου 1841 περὶ τῆς ἐν γένει ὑπηρεσίας αὐτοῦ, ἀναδιναζόντη τὸν μὲν ἀριθμὸν τῶν Ἑλλ. Σχολείων διαφόρων τάξεων εἰς 51 ἔκ τε τῶν δήμων καὶ τοῦ δημοσίου συντηρουμένων, τὸν δὲ ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν εἰς 4.500, δὲν εἶρον μέχρι τοῦδε γενικὸν τινὰ ἐπίσημον ἐλεγχον ἀφορῶντα τοὺς Ἕγγραφομένους καὶ ἀπολυμένους καθόλου ἢ καὶ ἔκαστα αὐτῶν μαθητάς. Ἀν ὑπῆργον ἐνταύταις γενικαὶ ἐκβέσεις, ἢ μερικαὶ ἀκριβεῖς, ἢ οὐδὲν ἐξακριβῶμη ἢ γενορένη ἐτοισιώς αὐξῆσης ἢ μείωσις τῶν διδασκομένων καὶ ἀνευρεθῆσαι τὰ αἴτια τούτων. Διὰ ταῦτα διετήθην ἐν τῇ παρούσῃ ἐκβέσει ἐπιτροχάδην καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τέλους 1849 διάστημα. Ἐπιρυλάττουμαι δὲ νὰ ἐκβέσω λεπτομερέστερον τὰ περὶ τῆς μέτης ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἢν ἀνευρεθῆσαι που πληροφορίαι. Ἰνα δὲ εἰς τὸ ἑταῖρον τῆς Κυβερνήσεις τελείων γνῶσιν καὶ κατὰ λεπτομέρειαν τῆς πορείας τῆς Ἐκπαιδεύσεως, θέλω αὐτίκα παραγγείλεις νὰ πέμψωνται ἐτοισιώς εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀκριβέστατοι ἐλεγχοι τῶν Ἕγγραφομένων μαθητῶν, τῶν ἀπολυμένων καὶ τῶν ἀπὸ τάξεως εἰς τάξιν προσιτιστοῦμένων. Ἐκ τούτων συντασσόμενος κατ' ἔτος γενικὸς πίναξ θέλει καταδεικνύει λεπτομερῶς τὴν γενορένην ἐκπεταχοῦ πρόσδομον, καὶ λαμβάνει τὸ Ἑπούργειον ἐγτεῦσεν ἀφορμὴν γ' ἀνερευνᾶ τοὺς λόγους δι' οὓς γίνεται ἐν ἄλλοις μὲν παιδευτηρίοις περισσοτέρα πρόσδομος, ἐν ἄλλοις δ' οὐ. Διὰ τῆς δημοσιεύσεως δὲ τῶν πινάκων τούτων θέλει διεγείρεται ἀμιλλα εὐγενῆς εἰς τὰ διδασκούτας καὶ διδασκομένους.

Αἱ γενόμεναι δαπάναι εἰς τὰ διαληφθέντα παιδευτήρια ἔχουσιν ως ἀκολούθως. ¶

Έτος	Γυμνάσια	'Ελληνικὰ Σχολεῖα		'Ο σύλικος ἀριθμὸς	
		Δρ.	Λ.	Δρ.	Λ.
1834	6264				6264
1835	38121	60	25754	60	63876
1836	41976	71	71569	97	113546
1837	47389	32	80296	66	127685
1838	50602	94	80381	95	130984
1839	51247		79425	66	130699
1840	55470	33	80890	24	136360
1841	62442	60	81979	22	144421
1842	65882		88449	22	154331
1843	52611		84285	38	136897
1844	45848	48	81562	27	127460
1845	52848	93	95047	26	147896
1846	68765	4	117103	61	185868
1847	70857	28	171918	90	242776
1848	75931	99	183342	34	259274
1849	82700		190318	65	273018

IX.

Περίοδος Δ'.

(1850 μέχρι τέλος τοῦ 1855).

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως εὑκρινίστερον μνημονεύονται ἐν ἐπισήμοις γράμμασιν.

Οἱ ἀριθμὸι τῶν Γυμνασίων καὶ ὁ τῶν ἐν αὐτοῖς καθηγητῶν, δημοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Σχολείων καὶ τῶν διδασκάλων αὐτῶν σὺν ταῖς κατ' ἐνταυτὸν καθ' ἔκαστα φηρτεῖσταις δι' αὐτὰ ποσότητι καὶ ταῖς γενομέναις δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως, δηλοῦνται ἐν τοῖς ἑταῖροις ἐνταυτοῖς πίναξιν, εἰς οὓς προσετέθη καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν καὶ ἔκαστον ἐνταυτὸν φοιτησάντων εἰς τὰ Γυμνάσια καὶ τὰ Σχολεῖα μαθητῶν καὶ τῶν λαβόντων ἀπολυτήρια. δέον δὲ νὰ σημειωθῇ, διτοι οἱ τυγχάνοντες ἀπολυτηρίων ἥτοι Σχολιακῶν ή Γυμναστικῶν δὲν μετέβαινον πάντες εἰς τὸ ἀμέσως ἀγώτερα διδασκάτηρια πρὸς τελειοποίησιν, ἀλλ' ἐτρέποντο πολλοὶ εἰς διάφορα βιωτικὰ ἐπαγγέλματα, ἐστοιχειώμενοι ἥτη διτοι εἰς τὰ ἐγκύρωλια πατέρεύματα καὶ κεκτημένοι τὰς ἀπαραιτήσους εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον γνώσεις.

(* Επειταὶ τὸ τέλος.).